

Utringer desangaaende, ogsaa fra det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein). Først sagde han, at der var ikke to Mænd, jeg tror endog han tilføiede to vogne Mænd, i Landet, der ikke vare enige om, at det, der var sket, var et Grundlovsbrud. Men er det virkelig saa klart og tydeligt, at ikke to Mænd ere uenige derom, saa fortaar jeg ikke, hvorefter han ikke henviser til Rigsretten, saa maatte han jo være fuldstændig sikker paa, at det ogsaa der blev anerkjendt; men senere i sit Foredrag gif han bort fra Rigsretten, idet han sagde, at det ikke gif an at gaa til den; det var en partisk Domstol, thi der sad Landsthingets Høire, som jo har samme politiske Ansættelse som Regjeringen. Jeg beder Dem imidlertid, mine Herrer, erindre, hvilken Misforstaaelse der er heri. Rigsrettens Medlemmer er tilsammen 26, 13 Medlemmer af Høiesteret og 13 Medlemmer valgte af Landsthinget, men af de sidste 13 høre 10 til Høire og 3 til Venstre. Derjom man altsaa kunde forudsætte, hvad jeg ikke forudsætter Muligheden af, at der kunde være Partiskhed hos Dommere, der have aflagt Ed paa, at de ville dømme efter Ret og Retfærdighed, vil dette jo aldeles ikke faae Indflydelse til Gunst for Ministeriet, thi dets Benner ere kun 10 over for 3 Modstandere og lige over for de neutrale Medlemmer af Høiesteret. Men mine Herrer, alt dette om Partiskhed er saadanne Stikord, som man kan kaste frem, men der er ikke nogen virkelig Mening deri. De have ingen Berettigelse dertil. Endelig blev der sagt, at man ikke kan gaa til Rigsretten, fordi der mangler Strafferetsbestemmelser for dette Tilfælde, der var ingen Ministeransvarlighedslov bleven vedtagen, den nuværende Regjering havde hindret, at en saadan fremkom. Ja, mine Herrer, derom kan jeg ikke sige Andet, end at der i den gjældende Straffelov er tilstrækkelige Bestemmelser desangaaende. Jeg erindrer ikke nu Paragrafen og vil ikke spille Tiden med at lede den efter, men jeg kan huske Ordtyden deraf. Der staar nemlig i Straffeloven, at der er Straf af Bøder, Fængsel, Embedsfortabelse for dem, der paa nogen Maade foretage Noget, hvorved det Offentliges Interesser krænkes, og er der sket et Grundlovsbrud, er det ogsaa klart, at det maatte komme ind derunder. De Herrer vide ogsaa meget godt, at naar de paastaa, at der ikke er Straffebestemmelser, hvorefter et Ministerium kan dømmes, og at man ikke kan komme nogen Begne, naar man ikke har nogen Ministeransvarlighedslov, saa har det ikke det aller Ringeste at betyde, saa er denne Paastand ikke en Pibe Tobak værd, thi de have jo selv indstillet Rigsrets-

aktion imod dette Ministerium efter tilsvarende Paragrafer i den almindelige borgerlige Straffelov, og har man gjort det een Gang, kan man ogsaa gjøre det den anden. Nei, Sagen er en ganske anden. De Herrer have ikke Mod dertil, det er Tingen. Jeg siger ligesom det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) sagde en Gang, da han stod lige over for det samme Forhold: „De Herrer have ikke Mod dertil“. Have De Mod dertil, saa gjør det, men De gjøre det ikke, fordi De ere lige saa overbeviste, som jeg er det, om, at Deres Paastand ikke vil blive godkjendt af Rigsretten. Skulde den Opfattelse, som De have, blive godkjendt af Rigsretten, saa skulle vi Andre nok høre os derfor. Nei, det er Sagen, Alt dette hænger sammen med det Eine: De tør ikke gjøre det, De have ingen Tro paa, at De have Ret. — Det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds sagde dernæst, at han ønskede, at dette Forslag skulde blive forkastet, idet han mente, at Enkelthederne i det vare flette. Jeg maa erkjende, at jeg holder ikke særlig af Principet, nemlig Indførelse af Lotteriet; men paa den anden Side ser jeg ikke, at der, naar der staar To, som ere lige stærke, kan have noget andet Løsningsmiddel end en eller anden blind Magt. Jeg har i det Hele her den modsatte Opfattelse af den, det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) havde. Jeg tror nemlig, at dersom man tænkte det gennemført, vilde Virkningen blive den, at alle Parter søgte ikke at lade det komme til Afgjørelse derved, men søgte at blive enige i Tide, og det er da ogsaa det bedste. Jeg er ganske vist ikke fri for Vængstelse for Regjeringens Lovforslag, men min Vængstelse gaar i mod det Retning, idet jeg ganske vist har Formodning om, at det vil vise sig, selv om det blev vedtaget, at dersom et eller andet Thing vilde gjøre sig meget ud til Vens i Retning af at reducere Bevillingerne til et Minimum, vilde vi komme til Forhold, som kunde være paa Grændsen mellem det Ridikule og det Uheldige. Men jeg kan dog ikke underskrive, at dersom Regjeringens Forslag blev vedtaget, at det saa egentlig vilde være nødvendigt at foretage den Grundlovsforandring, som det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) antog. Han mente, at dersom Regjeringens Forslag blev vedtaget, var det nødvendigt at forandre Grundlovens § 2: „Den lovgivende Magt er hos Kongen og Rigsdagen i Forening“ til: „Den lovgivende Magt er hos Kongen, Rigsdagen og Lotteriet.“ Jeg indrømmer, at denne Bemærkning i og for sig